

Desig sota els oms , d'Eugene O'Neill

Dissabte 4 de novembre de 2017

10:30h

Biografia

Eugene Gladstone O'Neill (Nova York, 16 d'octubre de 1888 - Boston, 27 de novembre de 1953) dramaturg nordamericà. Premi Nobel de Literatura i quatre vegades guanyador del Premio Pulitzer.

Més que cap altre dramaturg, O'Neill introduí un realisme dramàtic que ja havien començat Anton Chejov, Ibsen i Strindberg en el teatre nordamericà. En general, les seves obres compten amb personatges que viuen al marge de la societat i lluiten per mantenir les seves esperances i aspiracions, encara que acabin desil·lusionats i caient en la desesperació. Explora les parts més obscures de la condició humana.

El seu pare, James O'Neill, era actor de teatre d'origen irlandès que havia crescut al mig de la pobresa més absoluta. La seva mare, Ella Quinlan O'Neill, era la filla delicada, emocionalment fràgil, d'un pare ric que havia mort quan ella només tenia 17 anys. La senyora O'Neill mai va superar la mort pel xarampió als dos anys del seu segon fill, Edmund, i es va fer addicta a la morfina després del difícil naixement d' Eugene O'Neill.

Malgrat que Eugene O'Neill va néixer en la habitació d'un hotel de Broadway, a Nova York, la seva infància està íntimament unida a New Londonen Connecticut. Degut a la professió del seu pare, passà els seus primers anys entre bastidors en els teatres i en els trens en els quals la família es desplaçava d'un lloc a l'altre. Als set anys, O'Neill va ser enviat a un internat catòlic on hi trobà com a únic consol la lectura.

Va fer de mariner durant uns quants anys, va viure a Buenos Aires i durant aquest temps va patir una depressió que el va empènyer cap a l'alcoholisme. Per evadir-se, O'Neill es va dedicar a escriure.

La primera representació d'una obra de O'Neill, Más allá del horizonte, va ser a Broadway el 1920, va ser un èxit absolut i això li va valer guanyar el Premi Pulitzer. Les seves obres més conegudes són Desig sota els oms, Estrany interludi, amb la qual va guanyar el Pulitzer per tercera vegada, A Electra le sienta bien el luto, on s'hi nota la influència del drama grec, El gran Dios Brown, on un poeta i un racionalista s'enfronten, i la seva única comèdia, Tierras vírgenes, una melancòlica reescriptura de la infància que hauria volgut tenir. El 1936 guanyà el Premi Nobel de Literatura. Després d'una pausa de quasi una dècada, O'Neill va escriure l'obra Llega el hombre de hielo, el 1946. L'any següent Una luna para el bastardo és un fracàs; serà vista com la seva millor obra deu anys més tard.

Al 1943 O'Neill desautoritzà a la seva filla Oona, fruit del seu segon matrimoni amb Agnes Bolton, per haver-se casat el 16 de juny de 1943 amb el cineasta Charles Chaplin quan ella només tenia 17 anys i ell en tenia 54. Mai la tornà a veure. Malgrat la diferència d'edat, van tenir vuit fills, entre ells la coneguda actriu Geraldine Chaplin.

O'Neill va morir en un estat avançat del Parkinson que patia en una habitació d'un hotel de Boston, als 65 anys.

Malgrat que va deixar escrit que les seves obres no s'havien de publicar fins 25 anys després de la seva mort, el 1956 Carlotta ordenà la seva obra autobiogràfica, Largo viaje hacia la noche, sobre un dia de la vida d'una família problemàtica, perquè es publicués, i això ocasionà la ràpida aclamació de la crítica i que avui es consideri la seva obra més completa. Amb una part dels diners generats per aquestes obres, i seguint les disposicions del seu testament, volia mostrar el seu agraïment al país que li va concedir el Premi Nobel, es va instituir el Premi O'Neill, que es atorga anualment pel Teatre Real Dramàtic de Suècia.

- 1920: Premi Pulitzer per *Más allá del horizonte*
- 1922: Premi Pulitzer per *Anna Christie*
- 1928: Premi Pulitzer per *Extraño interludio*
- 1936: Premi Nobel de Literatura
- 1957: Premi Pulitzer per *Largo viaje hacia la noche*

DESIG SOTA ELS OMS

Mentre la febre d'or s'enduu els joves cap a l'Oest, un vell granger del sud es manté aferrat a l'antic pedregar que amb l'esforç de tota una vida ha aconseguit convertir en terra cultivable. Quan els seus tres fills descobreixin que l'ancià s'ha tornat a casar, amb una dona molt més jove que es deleix per recollir l'herència, esclataran totes les tensions acumulades al llarg dels anys entre els murs d'aquella propietat.

Sota la impassibilitat inquietant dels grans oms que envolten la casa, el desig exacerbant de posseir tant la terra com la dona destarotará la vida dels protagonistes d'aquesta tragèdia fundacional del teatre nord-americà, escrita ben poc abans de l'inici de la Gran Depressió amb el "crac del 29".

Obra ambientada al 1850, moment d'inici dels valors especulatiu que vindran, del model econòmic fundacional del que serà la societat capitalista occidental. Època dels buscadors d'or i de les guerres per la propietat. Mite de la possessió= molt important en la societat americana, tots els personatges aspiren a tenir una propietat. És un drama ple d'angoixa per i de la possessió.

La mateixa necessitat de possessió que empeny a Eben cap a la terra, l'arrastra cap a Abbie, la dona. Jugues dues forces que es complementen, el desig de la terra i el desig sexual. El pare ha inculcat el treball incessant als seus fills= treballar per crear un món.

A cada canvi d'escena passa el temps, l'espectador s'ha d'imaginar què ha passat en aquest temps

Aquesta obra està fermament establerta sobre els fonaments de la teologia protestant. Ephraim Cabot s'acosta a la figura del patriarca purità. Dóna als seus fills noms de l'Antic testament, i dos dels tres fills són anomenats segons un tret distintiu de la granja, les pedres. Peter, significa pedra i Eben significa pedra petita.

Moltes escenes del teatre d'O'Neill ens mostren la vida mateixa com una màscara que el personatge intenta treure's dolorosament: la moral, la cultura, la religió, l'amor tot sembla que constitueixi una aparença. O'Neill és un dramaturg nou, quasi autodidacte, va devorar Nietzsche, els grecs, Ibsen, Strindberg. No el limita res. Sobretot vol fer veure i comprendre.